

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/29/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513203485
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8513203485.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcov: 1/ J. W., nar. XX.X.XXXX, W. Č.. X, V. a 2/ O. W., rod. W., nar. XX.XX.XXXX, W. Č.. X, V., právne zastúpených: Tomášek & partners, s.r.o., advokátska kancelária, Rožňavská č. 2, Bratislava, IČO: 36858811, proti žalovaným: 1/ J. W., nar. XX.XX.XXXX, E. Č.. XXX a 2/ X. W.Í., rod. W., nar. XX.X.XXXX, E. Č.. XXX, právne zastúpeným JUDr. Marcelom Kohútom, advokátom, Nám. sv. Egídia č. 95, Poprad, o zaplatenie 37.343,- Eur s prísl., o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa pod č.k. 2C/81/2013 - 279 zo dňa 29. decembra 2014, jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie súdu prvého stupňa.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením priznal súdnemu znalcovi Ing. Jánovi Trebuňovi za vyhotovený znalecký posudok č. 145/2014 znalečné spolu vo výške 1.380,- Eur, pozostávajúce zo znaleckej hodinovej odmeny za 85 začatých hodín výkonu znaleckej činnosti v sume 1.128,63 Eur, paušálnej odmeny za prevzatie a prvotné oboznámenie so spisom v rozsahu 3 x 19,92 Eur a za prešetrovanie 16 x 6,64 Eur, z paušálnej náhrady za písomné vyhotovenie znaleckého úkonu 3 x 2,66 Eur, čiernobiele vyhotovenie listu A4 477 x 0,10 Eur a farebné vyhotovenie listu A4 18 x 0,83 Eur a náhradu cestovného za cestu zo Spišských Hanušoviec do Haligoviec a späť celkom v sume 15,27 Eur (odjazdených 60 km, spotreba 5,3 l/100 km, cena PHM 1,35 Eur a náhrada 0,183 Eur/km). Priznané znalečné uložil po právoplatnosti uznesenia vyplatiť znalcovi vo výške 1.380,- Eur zo štátnych prostriedkov na účet znalca. Okresný súd tak rozhodol po preskúmaní povahy a rozsahu vykonaných úkonov a ich časovej primeranosti, ako aj vyúčtovania znalečného.

Proti uzneseniu podali včas odvolanie žalobcovia písomným podaním zo dňa 16.1.2015. Žiadali zrušenie napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa a vrátenie veci na ďalšie konanie s tým, že o znalečnom bude rozhodnuté až po vykonaní znaleckého posudku podľa § 127 ods.1 O.s.p.. Odvolatelia si zároveň uplatnili trovy odvolacieho konania, ktoré v prílohe vyčíslili v celkovej sume 159,94 Eur. V dôvodoch odvolania namietajú odvolatelia nejasnosť a nezrozumiteľnosť záverov znaleckého posudku. Znalecký posudok rezignuje na určenie výšky obvyklého nájomného spôsobom prieskumu trhu s prenájmom nehnuteľností v danom mieste a čase, tzv. porovnávacou metódou. Namiesto toho sa zaoberá výpočtom všeobecnej hodnoty nehnuteľností a výpočtom ročného zisku nehnuteľností. Zo znaleckého posudku nie je zrejmé, z akého dôvodu bol použitý práve podiel 50 % z ročného zisku na určenie obvyklého nájomného z nehnuteľností. Nesprávne a neprimerane nízko je podľa odvolateľov navyše stanovený ročný zisk z nehnuteľností. Bude potrebné prinajmenšom doplniť závery znaleckého posudku o výsluch znalca na ústnom pojednávaní. V súčasnosti nie je možné znalcovi priznať znalečné.

Odvolatelia namietali aj nesprávny postup pri rozhodovaní o znalečnom a to z dôvodu, že súd rozhodol o znalečnom pred vykonaním znaleckého posudku a bez toho, aby žalobcom doručil vyúčtovanie znalca na vyjadrenie. Postup súdu je nesprávny, pretože v čase rozhodovania ešte nemal hodnoverne preukázané, že znaleckým posudkom boli zodpovedané otázky uložené znalcovi v zadaní, resp. či

znalec nevykonala úkon nekvalitne alebo neúčelne, čo by bol dôvod podľa § 3 ods.5 písm. b/ zákona č. 382/2004 Z.z. na zníženie alebo nepriznanie tarifnej odmeny. Súd, podľa odvolateľov, môže rozhodnúť o priznaní znalečného až po tom, ako bude znalec k obsahu znaleckého posudku na ústnom pojednávaní vypočutý súdom, ako aj jednotlivými účastníkmi, t.j. až po tom, čo bude znalecký posudok postupom podľa § 127 ods.1 O.s.p. vykonaný. Opora v tomto závere podľa odvolateľov vyplýva aj z ustanovenia § 139 ods.2 O.s.p. a čl. 46 a nasl. Ústavy SR.

Žalobcovia sa o doručení znalečného dňa 8.10.2014 dozvedeli až z odôvodnenia uznesenia. Súd má povinnosť zabezpečiť, aby všetci účastníci mali reálnu možnosť využiť svoje procesné práva, predložiť argumenty a reagovať na argumenty ostatných účastníkov konania, aj znalca, s cieľom ovplyvniť rozhodnutie súdu.

Žalobcom bola uložená povinnosť zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania vo výške 1.500,- Eur, čo znamená, že znalečné budú v konečnom dôsledku znášať výlučne žalobcovia. Súd tým odňal žalobcom možnosť konať pred súdom podľa § 221 ods.1 písm. f/ O.s.p., resp. ide o vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie podľa § 205 ods.2 písm. b/ O.s.p..

Žalovaní ani znalec sa k odvolaniu žalobcov nevyjadrili.

Krajský súd, keďže konajúci sudca nemienil odvolaniu žalobcov proti predmetnému rozhodnutiu, vydanému vyšším súdnym úradníkom, v celom rozsahu vyhovieť v zmysle § 374 ods.4 O.s.p., preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti podľa § 212 ods.1 v spojení s § 214 ods.2 v rozsahu odvolacích dôvodov ako súd odvolací a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné.

Podľa § 127 ods.1 O.s.p., ak závisí rozhodnutie od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné znalosti, ustanoví súd po vypočutí účastníkov znalca. Súd znalca vypočuje; znalci môže tiež uložiť, aby posudok vypracoval písomne. Ak je ustanovených niekoľko znalcov, môžu podať spoločný posudok. Namiesto výsluchu znalca môže sa súd v odôvodnených prípadoch uspokojiť s písomným posudkom znalca.

V zmysle § 2 ods.4 a § 3 ods.2 zákona č. 382/2004 Z.z. môže si znalec nárokovať za znaleckú činnosť na základe rozhodnutia súdu znaleckú odmenu podľa vyhlášky č. 491/2004 Z.z. v znení platných predpisov.

Podľa § 3 ods.5 cit. zákona sa tarifná odmena zníži alebo neprizná, ak znalec, tlmočník alebo prekladateľ vykonal úkon oneskorene, neúčelne alebo nekvalitne.

Na základe všeobecného predpokladu v zmysle zákonných definícií, sa každá osoba od okamihu zápisu do zoznamu znalcov stáva znalcom, pričom základnou činnosťou znalca je, aby na základe aplikácie odborných znalostí na určité konkrétne údaje, resp. na popis situácie, s využitím exaktne stanovených vedných metód alebo postupov vyslovil vysoko pravdepodobný a objektivizovaný názor o tom, že určité stavy, javy, situácie alebo skutočnosti nastali, nastanú alebo existujú v podobe opísanej v závere. Ide pritom o výmenu informácií o skutkovom stave, ktoré si v danom prípade súd nemôže sám zabezpečiť a slúžia prostredníctvom sformulovaného záveru na posúdenie skutkového stavu.

Súd pri rozhodovaní následne o znaleckej odmene za vykonanú znaleckú činnosť v konaní, vychádza najmä z citovaných zákonných ustanovení v spojení s ustanoveniami citovanej vyhlášky, ďalej pokiaľ ide o primeranosť a oprávnenosť priznania odmeny, tiež z vlastného úsudku, podloženého skúsenosťami so znaleckým dokazovaním v iných obdobných konaniach.

Okresný súd uznesením č.k. 2C/81/2013-194 zo dňa 16. júna 2014 nariadil dokazovanie znalcom výkonom znaleckej činnosti poveril H. X. I., znalca z odboru Stavebníctvo, odvetvie Pozemné stavby na odhad hodnoty nehnuteľností a stanovenie výšky obvyklého nájomného v období od 1.8.2011 do 31.7.2013 za užívanie presne špecifikovaných nehnuteľností, zapísaných na LV č.XXX kat. územie Haligovce, obec Haligovce, okres Stará Ľubovňa, spolu s vyúčtovaním odmeny a náhrad znalca.

Ustanovený súdny znalec po tom, čo medzitým požiadal o predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku z objektívnych dôvodov, predložil súdu dňa 8.10.2014 vypracovaný znalecký posudok č.

145/2014, ktorého obsahom je stanovenie výšky obvyklého nájomného, vrátane postupu a výpočtov pri jednotlivých nehnuteľnostiach.

Odvolací súd konštatuje, že vypracovaný znalecký posudok, pokiaľ ide o jeho obsah a účel, nie je možné vyhodnotiť ako neúčelný, nevykonaný v požadovanom rozsahu, resp. riadne. Znalec zodpovedal na otázku položenú súdom na stanovenie výšky obvyklého nájmu, kde urobil aktuálny prepočet výšky nájomného odvíjajúcej sa od hodnoty nehnuteľnosti. K oneskoreniu jeho vypracovania došlo v dôsledku objektívnych dôvodov, keďže znalec nedisponoval potrebnými podkladmi, ktoré mu mali dodať zúčastnené strany- účastníci konania v dohodnutom termíne, o čom znalec súd informoval. Je výlučne v kompetencii súdu posúdiť, resp. zobrať do úvahy objektívne, príp. subjektívne prekážky pri vykonávaní znaleckého dokazovania. Napokon, len samotný nesúhlas účastníka konania s výsledkom znaleckého dokazovania a s jeho obsahom nie je zákonným dôvodom na nepriznanie znalečného súdom stanovenému znalcovi.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval a rozhodol priznaní znalečného v zmysle príslušných zákonných ustanovení v danom prípade vecne správne. Až po vydaní rozhodnutia o odmene znalca môžu účastníci napádať prisúdenú odmenu znalcovi. Súd nepochybil, pokiaľ nezasielal vyúčtovanie odmeny znalca účastníkom, ale zasielal až uznesenie o priznaní odmeny znalcovi. Súdom bol zachovaný zákonný postup pri prisúdení odmeny znalcovi.

Pretože konkrétny výpočet a rozsah znaleckého úkonu v súvislosti s určením odmeny znalca žalobcovia nenamietali a iné ich odvolacie dôvody vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Považuje uznesenie súdu prvého stupňa za vecne správne (§ 219 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.